

Embedsvirksomhed i Almindelighed og paa Grund af de specielle Forhold, som jeg før tillod mig at berøre.

Indenrigsministeren: Jeg troer, at den ærede Taler er gaaet altfor meget tilbunds i det almindelige Begreb om den Eiendomsret, der skulde documenteres ved Hjælp af Skjøde- og Panteprotokollerne, og at han derfor ikke vil see paa Sagens virkelige Tilstand. Han har heller ikke Ret, naar han paaberaaber sig Forordningen af 15de Mai 1834; thi, naar den siger, at Eiendomsretten skal være fuldstændigt erhvervet, er det i Modsetning til, at der kan være en Anden, som ikke endnu har faaet Skjøde eller er kommen i endelig Bestidelse af den, men blot har Ret ifølge Kjøbecontract. Men iøvrigt indeholder Forordningen, som jeg forøvrigt ikke har kunnet skaffe her tilstede, den udtrykkelige Bestemmelse, at de Bemærkninger, der maatte være gjorte paa Skjødet om, at der var en Mangel i Formandens Adkomst, hvilket kan være af Bigtighed, naar der er et egentligt Eiendoms-spørgsmaal at afgjøre, ikke skulle have nogen Indflydelse paa Valglisterne. Det er desuden meget klart, at, om ogsaa en Mand skulde blive opført paa Valglisterne, som ikke er virkelig Eier, er den hele Control, som føres med disse, tilstrækkelig til at oplyse, at han ikke er Eier, og jeg troer altsaa, at det Tilfælde sjeldent eller aldrig vil indtræde, at Noget, der ikke er virkelig Eier, bliver som saadan opført paa Valglisten; skulde et saadant Tilfælde imidlertid en enkelt Gang indtræffe, hører det dog virkelig til de Ufuldkomnheder, som, hvor en udvidet Valgret skal anvendes i Samsundet, aldeles ikke kunne undgaaes.

Drejser: Det har været mig hjært alle rede nu at høre af den ærede Landstingsmand for Færøerne (Jørgensen), at det skal være umuligt at beregne Størrelsen af den Afgift, som en Mand svarer paa Færøerne; thi jeg er derved i saameget mindre Tvivl om, hvorledes jeg skal formulere det Vædringsforslag, jeg har paatænkt at stille, da jeg deraf seer, at der er ikke alene ingen Betænkelse ved, men endogsaa en Nødvendighed for netop at gaae saa vidt, som jeg egentlig ønsker, nemlig at foreslaae, at Betingelsen blot bliver Udelse,

uden Hensyn til Størrelsen, og i saa Tilfælde maa jo altsaa den paaapegede Vanskelighed falde bort.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, fik man til Afstemning over Sagens Overgang til anden Behandling, hvilken eenstemmigt vedtoges med 36 Stemmer.

Formanden: De Vædringsforslag, der maatte ønskes stillede til anden Behandling, bedes afgivne inden imorgen Aften.

Derefter bliver at foretage efter Dagsordenen Sagen, angaaende Udkast til Lov om Udvidelse af Frd. 21de Mai 1845 til Færøerne. Sagen er til anden *) Behandling. Der er til denne Behandling fremkommet et Vædringsforslag, som i sin Tid er blevet omdeelt paa de Herrers Pladser. Lovudkastet tilligemed dette Vædringsforslag sættes under Forhandling.

Det stillede Vædringsforslag er saalydende: Forslag af Tillisch:

At der i næstsidste Linie indskydes mellem Ordene „deraf“ og „henlægges“: og af denne Lov.

Tillisch: Det forekommer mig at være klart, at det ikke kan nytte Færingerne stort, at de saae Frd. 21de Mai 1845 lagt omkring hos alle Kirkeværgerne, da det jo kun er den for Danmark gjældende Anordning, og de ikke deraf kunne see, hvad der af den gjælder for dem. Jeg har derfor antaget, at det maaskee fulgte af sig selv, at den høitærede Justitsminister vilde drage Omsoarg for, at der foruden Exemplarer af Frd. 21de Mai 1845 ogsaa blev omdeelt blandt Kirkeværgerne et Exemplar af nærværende Lov. Da det imidlertid ikke udtrykkeligt er udtalt i Udkastet, og jeg ikke vidste, om vedkommende Embedsmænd paa Færøerne maaskee kunde være af en anden Mening, har jeg anseet det for rigtigt, at det udtrykkeligt blev tilføjet i Loven, at ogsaa et Exemplar af denne nye Lov skal omdeles blandt Kirkeværgerne.

*) Første Behandling findes Sp. 64 ff.